

na nekem močirnem svetu izrastla, in čeravno ni popolnoma dozorela, vendar 3000 zern ima. Naj bi se drugo leto več skušinj naredilo s tim semenom, da se bo zvedilo, ali je ta rastlina tudi za Krajnsko deželo ali ne. Pri ti priliki omenim, da je na letošnji somenj v Peštu blizo 20 centov sončničnega semena na prodaj se pripeljalo in se lahko poprodalo, in da bi marsikaka olarija, kadar ogeršica ne obrodi, se s tim semenom pomagala" itd. Ker je od sl. deželnega poglavarstva kmetijski družbi to seme za poskušnjo po deželi došlo, ga bo dala, kdor se za-nj pri gosp. dr. Strupi-tu oglasi; se vé pa, da se ga nobenemu ne more veliko dati; posebno pa naj bi se poskusilo na dobri, rodovitni zemlji, ker v taki naj bolje obrodi. — Unidan je razposlala kmetijska družba (vsled poslednjega sklepa občnega zbora) po čast. tehantijah 2000 iztisov kratkega pa natančnega poduka, „kako umno gnojnišče napravljati in z gnojem ravnati“, da bi se po vseh farah med kmete razdelil. — „Umno kmetijstvo in gospodarstvo“ gosp. fajm. Zalokarja je dodelano in bokmalu na svetlo dano. — Gosp. Valentin Konšek pride iz Marburga v Ljubljano za gimnazialnega profesorja.

Novičar iz mnogih krajev.

Časnik „Austria“ naznanja število drevja in germovja, ki se je od novembra 1853 do konca junia 1854 zasadilo poleg južno-izhodne železnice, in koliko se je semena v zasadiših vsejalo. Dosihmal se je na ti železnici 189.774 sežnjih z živimi plotovi zasadilo, na 16.510 štirjaških sežnjih pa so se napravile zasadišča. — 24. dan t. m. se je začela na Dunaji sadna razstava, ki jo je osnovala ondašnja kmetijska družba; al letošnje leto ni vgodno za sadno razstave; razun kmetijske družbe je le 8 posestnikov na ogled razstavilo sicer lepega sadja, zelenjade in grojzdja. — Rusovska vlada je prepovedala, da noben Rus se ne smé vdeležiti obertnijske razstave, ki bo prihodnje leto v Parizu. — Bere se, da v rimskem zboru se bo snidilo 100 nadškofov, škofov in patriarhov; zbor bo terpel 2 do 3 mesce. — Danes gré hospodar Moldave, knez Aleksander Ghika, iz Dunaja v Jaš, da bo sopet nastopil ondi vladarstvo, kakor ga je knez Stirbey prevzel v Valahii. — 20. t. m. je bilo nadškofu Freiburskemu na znanje dano, da zoper njega početa sodniška preiskavana; predložili so mu preiskavni zapisnik, naj ga podpiše; al on tega steriti ni hotel, rekoč, da se mu ni milost, ampak le pravica s preklicom daljne preiskave zgodila. — Po poslednjih novicah se je vojska v Sevastopolju začela. 17. dan t. m. opoldne so začeli Francozi in Angleži iz vsih topov od morske strani in na suhem na Sevastopolj streljati; Rusi so krepko streljali na-nje nazaj; terdnjave niso bile ta dan dosti poškodovane; celi drugi dan je terpelo bombardiranje le od suhe strani; rusovski admiral Kornilov je smert storil. 20. dan t. m. je imel veliki naskok biti. Razun mesta Sevastopolja hočejo Francozi in Angleži tudi tverdnjavo Konstantinovo vzeti, ker jim s samim mestom, na katero se more iz imenovane tverdnjave streljati, ni dosti pomagano. Iz Pariza se sliši, da cesarja Napoleona precej skerbí, kako se bo končal napad na Sevastopolj, ki se je tako pozno začel, da ima armada neizrečeno veliko terpeti od gerdega vremena; dostikrat čez kolena v vodi so mogli vojaki okope delati. — Spet so poslali iz Carigrada naravnost v Balaklavo mnogo turške armade. — Rusi so Mačin in Isakčo v Dobruči spet posedli; v Brajli se je zbralo 12.000 Turkov, v Kalarasu 15.000. Naj stareji cesarjevič se bo kot glavár rusovskih gard podal za njimi v Varšavo. Od kar so te garde Petrograd zapustile, se je vnovič osnovalo 30.000 gardnih rezerv. — Važna novica se sliši iz Berlina, da je prvi parski minister von der Pforten te dni tje prišel z naročilom, naj bi v imenu porske vlade zedinil prusko vlado z avstrijansko, ki ste si zastran rusovsko-turške vojske še zmiraj navkriž. Koliko bo opravil, si nihče ne upa uganiti.

Prodani sin in spokorjeni razbojnik.

(Dalje.)

Plešic berza odsedlal konjiča
In nasitil ji s pšenico belo,
Napijil nji z vodico studeno,
Odtvoril je s ključem hramske
vrata,
Raz police meč uzel rujavi,
Urno gonil brus je z desno nogo,
Da letele so od meča iskre.
Ko je oster bil ko ljuta kača,
Plešic svitli meč še ogleduje,
Obrača ga na vse strani v roci,
Pa govori svitlemu orožju:

„Ponos dedov, vredni kinč junakov!
Dobrih rok si vedno bil navajen,
V dobre roke spet te čem podati!“

V desni puško, v levi meč ognjeni
Nese Plešic Jankotu u izbo.
Na divanu sedi mladi Janko,
Vino pije z zlatega torila.

„Evo, junak Janko, meč predov.“

„Tukaj, Plešic, čašo dobra vina!“

Plešic spiše, pa iz sobe ide.
Janko sedi, rujno vino pije,
Vino pije do dvanajste ure.
Ko napil se, vzame meč u roko,
Ino grede prot tamni kapeli.
Malo čakal, mater je pričakal.
V černo svilo, kakor strah zavita,
Luč u desni, križ u levi roci,
Prišumela tiho prot kapeli,
Kakor duša, ki pomoči išče.
Stopil k njej je Janko z mečem
v roci,

Nagovoril svojo milo mater:

„Ljudomila! moja ljuba mati,
Zvedil rad od černih bil bi
mnihov,

Kaj uzrok je plačete da vedno.
Pa mi niso hotli razjasniti.
Kazala je stara knjiga kerstna,
Da mi bote oznanili sami.
Al tako mi mojega življenja!
Odsekati zdaj vam hočem
glavo,

Ak mi nočte kazati uzroka,
Za Boga! da plačete mi vedno.“
Ne prestraši nič se Ljudomila,
Nasmeja se milo solznim okom,
Progovarja svomu sinu Janku:

„O da nikdar bil b' ne vidil dneva,
Nikdar da bi slišati ne mogel,
Slišal kar iz ust boš svoje majke!
Vsi junaci naši so prodedje,
Junak tudi bil je rajni oče.
Al enkrat ga napadli hajduci,
Pet hajdukov, pet krepkih junakov.“

Ž njimi boril se letno dopoldne,
In omagan padel je na travo.
Uzeti mu hotli so življenje;
Kar na enkrat med je skoči junak,

In očeta reši smerti dobre.
„Kaj ti dal bom, rešil k' si me smerti!“

„Kar ne misliš, da imaš pri hiši!“

Brez pomisli seže z desno v desno, —

Junak zgine — in ti bil prodan si.“

Molčal Janko, mati omolčala,
Govoriti noben več ne more.
V izbo svojo šel molčé je Janko,
Usedel se, mislil čudne misli,
Dolgo mislil, eno si izmislil.

Zasvetila, ko je zjutraj zora,
Opravi se mladi junak Janko,
Černi plašč je vergel okrog sebe,
Dene si na glavo černi klobuk.
Opaše si ostri meč na zadnje.
Pa pošeta iz samotne sobe,

In pokliče Plešca star'ga posla:
„Plešic zvesti! pripelji mi konja,
Osedlaj ga, pa ne po junaški,
Ampak ko se romarju spodobi,
Ker ne idem v silovito vojsko,
Temveč romam k papežu očetu.“

Osedlal je Plešic konja urno,
Osedlati kakor mu veleval.
Ne z junaškim sedlom pozlačenim,
Ampak sedlom črnim in lesenim.
Pripelje ga za berzde sreberne.
Še poljubi Janko svojo mater,
Pa zasede dobrega konjiča,
Beseduje s konja slugu Plešču:
„Le ostani ti u belem gradu,
Vari grad mi in čestito mater,
Dok ne vernem se v imenu božjem.“

(Dalje sledi.)

Današnjemu listu je pridjana 21. pōla „občne zgodovine“. Prihodnji mesec se bo priložila 22. in 23. pōla.

Loterijne srečke:

na Dunaju } 21. oktobra 1854: 42. 69. 52. 8. 9.
v Gradcu } 86. 51. 17. 79. 36.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 4. novembra 1854.

 Zavoljo velicega praznika vsih Svetnikov v sredo, bojo prihodnje „Novice“ prišle že v torek na svetlo.